

"דיני כדורגל" - סיכום שנת 2019

לקוחות יקרים,

ברצוננו להביא לידיעתכם מזכר בנושא דיני הספורט, ובפרט דיני הכדורגל.

כיום, מתייחסים בתי המשפט לענף דיני הספורט כענף משפטי שראוי למחקר, לימוד, מקצועיות ומומחיות. ככל שענף דיני הספורט מתפתח, כך גם מתרבים פסקי הדין, ההחלטות והאירועים המשפטיים בתחום, ובפרט בתחום הכדורגל הפופולרי.

לרגל תחילת שנת 2020, נסקור להלן החלטות מרכזיות, חידושי פסיקה ואירועים משפטיים מעניינים שהתרחשו בשנה החולפת בעולם הכדורגל, בארץ ובעולם.

פסיקה נבחרת

1. **בית המשפט העליון בשבתו כבג"ץ, מחק עתירה שדרשה לבטל את "סעיפי ההסגר" בחוק הספורט, מכיוון שטרם בשלה העת לדון בעניין בבית המשפט.**

שני ספורטאים מצטיינים בענפי האתלטיקה והכדורגל עתרו לבג"ץ בבקשה לבטל את "סעיפי ההסגר" בחוק הספורט, בהיותם מנוגדים לחוקי היסוד, בלתי סבירים, פוגעים בעקרונות הצדק ומנוגדים לטובת הספורט בישראל ולטובת הציבור.

בית המשפט הגבוה לצדק אמנם ציין כי "חלק מטענות העותרים ראוי להישמע ולהישקל", אך קבע כי "מקודמת בעת הזאת חקיקה עדכנית לתיקון ההסדר הקיים בנוגע להסגר קטינים בספורט, פורסם תזכיר לתיקון חוק הספורט, התקבלו הערות, אלו נבחנו, חלקן אומצו. מנכ"ל משרד התרבות והספורט אישר את נוסח תזכיר החוק העדכני. במקביל הוחל במשרד התרבות והספורט בהליך מקצועי לבחינה של הסדר הבגירים בספורט. נשקלות חלופות, ונשמעים דברי הגורמים הרלבנטיים". לאור העובדה שהעניין נדון כיום ונשקל על ידי הגורמים הרלוונטיים, הרי שלא בשלה העת לדון בעניין בבית משפט הגבוה לצדק. בג"ץ 5051/18 גל ארז ואח' נ' **כנסת ישראל**.¹

2. **בית המשפט העליון: סעד זמני המחייב את ההתאחדות לכדורגל לשנות את הרכב הליגה הוא סעד קיצוני אשר יינתן בנסיבות חריגות בלבד.**

ההתאחדות לכדורגל סירבה לרשום את קבוצת הנשים של עירוני מודיעין לליגה הלאומית לנשים. עירוני מודיעין טענה כי היא עומדת בתנאי הרישום לליגה הלאומית, ולפיכך יש לאפשר לה את הרישום. זאת בשים לב לכך שמאז הקמת הליגה הלאומית השתרש נוהג לפיו כל קבוצה אשר ביקשה לשחק בליגה הלאומית קיבלה את מבוקשה.

¹ פורסם בנבו, 6.2.2019

בית המשפט המחוזי בתל אביב הורה להתאחדות לכדורגל לרשום את הקבוצה לליגה הלאומית עד שתתקבל החלטה בתובענה העיקרית.

בית המשפט העליון קבע כי אין מקום לסעד זמני המורה להתאחדות לרשום את עירוני מודיעין לליגה הלאומית. ראשית, משום שהקבוצה לא הוכיחה כי ישנן נסיבות חריגות המחייבות מתן סעד קיצוני המשנה באופן אקטיבי את הרכב הליגות; שנית, מאחר שהקבוצה לא הצביעה על נזק משמעותי מעבר לאכזבה בציפיותיה ולנזק הכספי אשר ניתן להניח שייגרם לה. מנגד, רישומה של עירוני מודיעין לליגה הלאומית עלול להשליך על תקצוב הליגות כולן, ולפיכך הנזק הצפוי לקבוצות כולן בוודאי עולה על הנזק הצפוי לקבוצה בודדת; שלישית, סיכויי התביעה אינם מטים את הכף לטובת הקבוצה, זאת בהתחשב במגמתו העקבית של בית המשפט העליון בדבר צמצום מרחב ההתערבות השיפוטי בהחלטות מקצועיות של טריבונליים פנימיים. לפיכך, בית המשפט העליון ביטל את הצו הזמני המורה כי עירוני מודיעין זכאית להשתתף בליגה הלאומית בעונת המשחקים הקרובה. רע"א 7696/19 ההתאחדות לכדורגל בישראל נ' עירוני מודיעין – העמותה העירונית לספורט מודיעין-מכבים-רעות.²

3. **בית הדין האזורי לעבודה: כאשר מועדון לא מציע לשחקן לחדש חוזה או נוקט בצעדים ממשיים לקראת חידוש החוזה – מדובר בפיטורין המזכים בפיצוי פיטורים.**

שחקן הכדורגל אושרי רואש טען כי קבוצת הכדורגל הפועל חיפה לא פעלה לחידוש החוזה עמו, ולפיכך יש לראות באמור משום פיטורים לפי הוראת סעיף 9 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963. הפועל חיפה טענה כי השחקן הוזמן לפתיחת עונת האימונים ולבדיקות רפואיות, דבר המלמד על רצונה לחדש עמו את החוזה, אלא שהשחקן בחר לנתק קשר עם הקבוצה ולא התייצב לבדיקות הרפואיות.

בית הדין האזורי לעבודה בחיפה פסק כי הפועל חיפה לא פנתה לשחקן לצורך כריתת חוזה חדש או קיימה עמו משא ומתן לקראת כריתת חוזה חדש. הקבוצה אמנם זימנה את השחקן לבדיקות רפואיות, אך לא מדובר בפעולה ממשיית לקראת חידוש החוזה. לפיכך, בית הדין קיבל את גרסת השחקן כי הקבוצה לא פעלה לחידוש החוזה, צעד שיש לפרשו כפיטורים המזכים בפיצויי פיטורים. בנוסף, בית הדין קבע כי אין לתת תוקף לסעיף בחוזה אשר קבע כי פיצויי הפיטורים כלולים בשכר שקיבל השחקן, שכן החוזה לא אושר על ידי שר העבודה כנדרש לפי סעיף 28 לחוק פיצויי פיטורים. לסיכום, בית הדין פסק כי הפועל חיפה תשלם לשחקן 214,344 ש"ח בגין פיצויי פיטורין, כ- 15,000 ש"ח בגין הפקדות לקופת גמל ו- 17,724 ש"ח בגין דמי הבראה. הפועל חיפה גם חויבה לשאת בשכר הטרחה של בא כוח השחקן בסך של 20,000 ש"ח. סע"ש (חי"י) 14943-08-17 אושרי רואש נ' הפועל חיפה מילניום בע"מ.³

4. **בית הדין האזורי לעבודה: מועדון כדורגל רשאי לסיים חוזה עם שחקן אשר ניתק קשר עם הקבוצה משום שנפגע מהחלטת המאמן להחליפו.**

שחקן הכדורגל, אלירן סיימון, הגיש תביעה נגד הפועל כפר סבא תביעה בסך 276,672 ש"ח בגין פיטורים, כביכול, שלא כדין. השחקן טען כי פוטר בתקופה בה שהה בחופשת מחלה לאחר שנפצע במשחק, ומבלי שהקבוצה ערכה לו שימוע לפני פיטורים. מנגד, הפועל כפר סבא טענה כי השחקן נפגע עקב החלטת המאמן להחליפו במהלך משחק, ולאחר מכן ניתק קשר עם המועדון ולא התייצב לאימוני הקבוצה. בית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב-יפו קבע כי השחקן נטש את המשחק במהלכו, משום שנפגע מהחלטת המאמן להחליפו, ולא לאור פציעה שספג.

² פורסם בנבו, 25.11.2019

³ פורסם בנבו, 12.8.2019

התובע אמנם הציג אישורי מחלה שניתנו בדיעבד, אולם לא סיפק הסבר מניח את הדעת מדוע לא פנה לרופא הקבוצה מיד לאחר הפציעה, בהתאם למדיניות הקבוצה. בנסיבות אלה, בית הדין הצדיק את החלטת המועדון לסיים את החוזה בעקבות התנהלות השחקן, בייחוד על רקע מעמדו כקפטן הקבוצה. סעי' 36784-06 (ת"א) 4.

בית הדין העליון של ההתאחדות לכדורגל

1. **בית הדין העליון: במקרים חריגים, הסנקציה בגין אי הופעה למשחק אינה בהכרח הפסד טכני של הקבוצה שלא הופיעה.**

קבוצת אסי גלבע, אשר שיחקה בעונת 2018/2019 בליגה א' צפון, הורשעה בבית הדין המשמעתי בעבירה של אי-הופעה למשחק ליגה. נציגי הקבוצה טענו בפני בית הדין המשמעתי כי לא עלה בידיהם לאתר מגרש מתאים לאירוח המשחק במועד המקורי שנקבע על ידי ההתאחדות. הקבוצה פנתה להתאחדות לכדורגל, אשר הסכימה כי ייקבע מועד חלופי, אם הקבוצה היריבה תסכים לכך. לאחר שהקבוצה איתרה מגרש אשר פנוי לקיום ההתמודדות בשני תאריכים חלופיים, פנתה לקבוצה היריבה בבקשה לקבל הסכמתה לקביעת מועד חדש, אך האחרונה סירבה. הקבוצה היריבה גם סירבה להחליף ביתיות. בית הדין העליון קבע כי האחריות למציאת מגרש לקיום משחק רובצת על כתפי הקבוצה המארחת, וכי במקרה של אי קיום משחק בגין אי מציאת מגרש, על הקבוצה המארחת לשאת בתוצאות. לצד זאת, בקביעת העונש התחשב בית הדין העליון בנסיבות החריגות של המקרה, ובפרט חוסר שיתוף הפעולה מצד הקבוצה האורחת במציאת פתרונות סבירים. לפיכך, בית הדין העליון הקל בעונשה של הקבוצה, במובן זה שההפסד הטכני שפסק בית הדין המשמעתי בוטל ויתקיים משחק חוזר במועד שייקבע על ידי ועדת הליגה והגביע. להחלטה בתיק מס' 18-19/20 מיום 3.11.2019 לחצ' [כאן](#).

2. **בית הדין העליון חזר על ההלכה לפיה ערכאות השיפוט לא מתערבות בהחלטות שופט המשחק, אף אם הן מוטעות.**

קבוצת הפועל קרית שמונה, ערערה על תוצאת המשחק אשר נערך בינה לבין קבוצת בני יהודה תל אביב וביקשה לקבוע משחק חוזר. במהלך המשחק, שלף שופט המשחק כרטיס אדום לחובתו של שחקן הפועל קרית שמונה. באותה דקה תוצאת המשחק הייתה 0-1 לטובת המערערת ובסיומו של המשחק הפסידה המערערת בתוצאה 2-1. הפועל קרית שמונה טענה כי החלטתו של השופט להתעלם מהמלצת צוות ה-VAR לשלוף כרטיס צהוב לחובתו של השחקן עולה כדי התנהגות בלתי ספורטיבית, חסרת תום לב ושרירותית. בית הדין העליון קבע כי הכנסתו של ה-VAR למגרשי הכדורגל לא שינתה דבר, וההחלטה הסופית נתונה תמיד ולעולם בידי שופט המשחק. בית הדין ציין כי מדובר, לכל היותר, בטעות של השופט וכי טעויות של שופטים הן חלק בלתי נפרד ממשחק הכדורגל, בדיוק כמו טעויות של שחקנים ומאמנים.

בנוסף, הפועל קרית שמונה עתרה גם לביטול הכרטיס האדום שנפסק לחובת השחקן. בית הדין העליון דחה את הבקשה, לאור העובדה שאין לבית הדין העליון סמכות לדון כערכאת ערעור על החלטות שופט המשחק במהלך המשחק. בית הדין העליון חזר על ההלכה לפיה החלטות השופט במהלך משחק – גם אם הן מוטעות – הן סופיות ואינן ניתנות לערעור. להחלטה בתיק מס' 8-19/20 מיום 11.9.2019 לחצ' [כאן](#).

⁴ פורסם בנבו, 14.3.2019

3. בית הדין העליון החמיר עונשה של קבוצה בגין התפרצות אוהד למגרש, בין היתר, לאור העובדה שלא נקטה הליכים כלשהם נגד האוהדים המתפרעים.

במהלך משחק ליגת העל בין קבוצת בני סכנין להפועל באר-שבע פרץ אוהד בני סכנין למגרש ונעצר על-ידי הסדרנים טרם הגיע למגרש. בדו"ח המשקיף נרשם כי האוהד פרץ למגרש בכוונה לפגוע בשחקני היריבה. בית הדין המשמעתי הרשיע את בני סכנין בעבירות של התפרעות אוהדים והתפרצות לשדה המשחק. אבל זיכה את הקבוצה מעבירת ניסיון תקיפה. ההתאחדות לכדורגל ערערה על החלטת בית הדין המשמעתי לזכות את בני סכנין מעבירת תקיפה וכן על קלות העונש שנגזר על בני סכנין בגין ההרשעות בעבירות הנוספות. בית הדין העליון הותיר על כנו את הזיכוי של בני סכנין מעבירת ניסיון תקיפה, שכן לא ניתן היה להוכיח כי לאוהד הייתה כוונה לפגוע בשחקנים, ולכן לא הוכח היסוד הנפשי הדרוש בעבירת ניסיון תקיפה. עם זאת, בית הדין העליון החליט להחמיר את עונשה של בני סכנין בגין עבירת התפרעות אוהדים, לאור העובדה שבני סכנין לא נקטה צעדים כלשהם נגד מי מאוהדיה שהתפרעו, לרבות נגד סדרן שהטיח קללות בשחקני הקבוצה היריבה והאוהד שניסה לפרוץ למגרש. בית הדין העליון גם הביא בחשבון את ההרשעות הקודמות של בני סכנין בעבירות דומות. לאור זאת, בית הדין העליון הותיר על כנו את הקנס שנגזר עליה והוסיף עוד משחק רדיוס על תנאי. להחלטה בתיק מס' 42-18/19 מיום 3.4.2019 לחצ'י [כאן](#).

המוסד לבוררות של ההתאחדות לכדורגל

1. כאשר דמי השבחה נקבעים בחוזה מראש ובאופן מפורש – הקבוצה המעבירה לא תהיה זכאית לדמי השבחה נוספים מעבר לסכום הנקוב בהסכם.

בשנת 2017 התקשרו קבוצה וקטין בן 15 בהסכם לפיו, "אם יוצע חוזה והשחקן לא יגיע עם המועדון לכדי הסכם חתום, כי אז ישתחרר לפי מנגנון הפיצוי המפורט... כשהסך המקסימלי יעמוד על סך של 260,000 ש"ח... ולא ניתן יהיה לדרוש שום סכום מעבר לכך". לקראת תום תקופת ההסכם, שלח השחקן לקבוצה מכתב בו הוא מבקש להשתחרר מן הקבוצה בתוספת אסמכתא על תשלום הכספים הנקובים בהסכם. הקבוצה טענה כי העבירה לשחקן טיוטה ראשונית וכי מהפגישות בין הצדדים עלה כי אין מחלוקות וכל שנותר הוא לנסח חוזה אשר יכלול את הפרטים שנדונו. מלבד זאת, הקבוצה טענה כי השחקן התנהל בחוסר תום לב בכך שלא גילה לקבוצה על משא ומתן שניהל עם קבוצה אחרת. הבורר פסק כי לא די בהתרשמות הסובייקטיבית של הקבוצה כדי לגבש גמירות דעת של השחקן להתקשר עם הקבוצה בהסכם חדש, וכי השחקן התנהל בתום לב מול הקבוצה. הבורר דחה את דרישת הקבוצה לקבל דמי השבחה נוספים עבור השחקן מעבר לסכום הקבוע בהסכם, שכן ההסכם בין הצדדים התייחס באופן מפורש וחד-משמעי לסכום דמי השבחה שישולם עבור השחקן. לפיכך, מששולם סכום דמי השבחה הנקוב בחוזה – אין הקבוצה רשאית להשמיע טענות בעניין זה. להחלטה בתיק בוררות מס' 15-19/20 מיום 2.10.2019 לחצ'י [כאן](#).

2. מסמך "זיכרון דברים ראשוני" עלול לעלות לכדי מסמך משפטי מחייב אשר הפרתו תזכה את השחקן בפיצויים בגין הפרת חוזה.

שחקן כדורגל נבחן בקבוצה במשך מספר ימים ולאחר פגישה עם יו"ר הקבוצה חתם על זיכרון דברים ראשוני, שכלל סיכום על השכר החודשי, מענק בגין צבירת נקודות, החזרי הוצאות נסיעה ומענקים בגין הצלחת הקבוצה במפעלי הגביע. פחות מ-24 שעות לאחר שנחתם זיכרון הדברים, הודיעה הקבוצה לשחקן כי היא אינה מעוניינת להתקשר עמו בהסכם. השחקן הגיש תביעה נגד הקבוצה בגין מלוא הסכום שהוסכם בזיכרון הדברים הראשוני.

המוסד לבוררות פסק כי זיכרון הדברים הראשוני הוא הסכם מחייב שנחתם מתוך כוונה ליצור התקשרות מחייבת, ולא נעשה מחמת לחץ, אילוץ או אי-נעימות. מאחר שמדובר בהסכם מחייב, הרי שהפרתו מזכה את הנפגע בפיצויים. הבורר קבע כי השחקן זכאי למלוא השכר שסוכם במסמך זיכרון הדברים בניכוי הסכומים אותם השתכר במסגרת התקשרותו עם קבוצתו החדשה. כמו כן, הבורר פסק לטובת השחקן, על דרך האומדן, סכום נוסף בגין נקודות הליגה שצברה הקבוצה באותה עונת משחקים. להחלטה בתיק בוררות 18/19-84 מיום 12.8.2019 לחצ/י כאן.

3. המוסד לבוררות: התערבות הנהלת הקבוצה בשיקולים המקצועיים של המאמן היא הפרה יסודית של הסכם ההעסקה של המאמן.

מאמן כדורגל התקשר עם קבוצה בחוזה למשך חמישה חודשים תמורת תשלום שכר חודשי של 5,000 ש"ח (נטו) לחודש. בסמוך לאחד ממשחקי הקבוצה, פנו שניים ממנהלי הקבוצה למאמן בדרישה לפתוח את המשחק עם השוער השני, בעוד שכוונתו הייתה לפתוח את המשחק עם השוער הראשון. לאחר דין ודברים עזב המאמן את המגרש ומאז לא שב לאמן את הקבוצה. לאחר עזיבת המאמן מנהלי הקבוצה הודיעו בחדר ההלבשה על השינוי בהרכב הפותח. הבורר קבע כי אין מקום להתערב בשיקוליו המקצועיים של מאמן, שכן הוא נחשב לאוטוריטה המקצועית לגבי מכלול ההיבטים המקצועיים, לרבות שיתופו של שחקן כזה או אחר. התערבות מנהלי הקבוצה ירדה לשורשו של ההסכם בין הצדדים, שכן מאמן סביר לא היה מתקשר עם הקבוצה לו סבר שהנהלת הקבוצה תתערב בהחלטותיו המקצועיות. בנסיבות אלה, קבע הבורר כי הפעולות של מנהלי הקבוצה מהוות הפרה יסודית של החוזה, ולפיכך המאמן היה רשאי לבטל את החוזה בינו לבין הקבוצה ולקבל את מלוא שכרו עד תום תקופת החוזה. להחלטה בתיק בוררות 18/19-92 מיום 25.9.2019 לחצ/י כאן.

4. המוסד לבוררות אישר להאריך את מועד חלון ההעברות ביחס לשחקנית ולאפשר את רישומה בקבוצה חדשה לאחר תום מועד חלון ההעברות.

קבוצה ושחקנית הסכימו על שחרורה של השחקנית מהקבוצה. אולם, נוכח העובדה שחלון ההעברות נסגר למחרת היום, התבקש הבורר לאשר את הארכת מועד חלון ההעברות על מנת שהשחקנית תוכל למצוא קבוצה חדשה. במסגרת התיק, היועץ המשפטי של ההתאחדות לכדורגל הציג את העמדה לפיה הסמכות להורות על הארכת המועד להעברת שחקנים נתונה רק לנשיאות בית הדין העליון, ולא למוסד לבוררות, ויש להשתמש בה במקרים חריגים בלבד. למרות זאת, הבורר קיבל את הבקשה להאריך את מועד חלון ההעברות ביחס לשחקנית. הבורר הסתמך על פסיקה קודמת בה נקבע כי הבוררים במוסד מוסמכים להאריך את מועד חלון ההעברות במקרים חריגים בלבד (ראו תיק בוררות 16/17-40). במקרה זה, הבורר הגיע למסקנה כי המקרה של השחקנית נכנס בגדרם של אותם מקרים חריגים בהם ראוי להאריך את מועד חלון ההעברות, וזאת מהטעמים הבאים: ראשית, אילו לא היה נעתר הבורר לבקשת השחקנית להאריך את חלון ההעברות, הרי שלא היה מתאפשר לשחקנית לשחק בעונת המשחקים 18/19. מדובר בתוצאה בלתי סבירה בהתחשב בעובדה שדרישתה של השחקנית להשתחרר מהקבוצה נבעה עקב אי תשלום שכרה; שנית, ההסכמה בין הקבוצה לשחקנית על שחרורה מהקבוצה מחזקת את הטענה כי לא הייתה מניעה לשחרר את השחקנית עוד קודם לתום מועד חלון ההעברות; שלישית, הסיבה בגינה הוגשה הבקשה בסמוך לסיום מועד חלון ההעברות היא מצבה הכלכלי של השחקנית והמשא ומתן שניהלה עם הקבוצה לשחרורה. בנסיבות אלה, אישר הבורר להאריך את חלון ההעברות בחמישה ימים, בהם תוכל השחקנית להצטרף לכל קבוצה שתחפוץ בה. להחלטה בתיק בוררות 18/19-76 מיום 16.1.2019 לחצ/י כאן.

נציין כי במקרה נוסף שבא בפניו, המוסד לבוררות סירב להאריך את מועד חלון ההעברות, שכן הבקשה להארכת המועד הוגשה בשיהוי רב, וכן לאור העובדה שבחודשים שקדמו לבקשה, השחקנית לא קיימה כל תקשורת עם קבוצתה ולא נקטה שום פעולה על מנת לקדם את מעברה לקבוצה אחרת. להחלטה בתיק בוררות 19/20-73 מיום 28.11.2019 לחצ'י/ כאן.

המוסד למעמד השחקן של ההתאחדות לכדורגל

1. **המוסד למעמד השחקן חזר על ההלכה לפיה הוא מוסמך לסטות מהסכומים המינימליים הקבועים בטבלת דמי ההשבחה.**

מכבי אחי נצרת דרשה לקבל דמי השבחה ממכבי נתניה עבור השחקן מוחמד סלימאני, שחקן נוער בן 16. לפי תקנון הרישום של ההתאחדות לכדורגל, לקבוצה המעבירה זכות לקבל דמי השבחה בעת העברת קטין, שגילו בין 15-17 לשורותיה של קבוצה בליגה בכירה. במקרה כזה, הסכום של דמי ההשבחה לא יפחת מן הסכומים הנקובים בטבלת ההעברות המצורפת לתקנון הרישום. במקרה של סלימאני, דמי ההשבחה, לפי הטבלה, עמדו על סך של 145 אלף שקלים. המוסד למעמד השחקן חזר על ההלכה לפיה, ביכולתו לפסוק סכום נמוך מהקבוע בטבלה בנסיבות חריגות וכאשר הסכומים בטבלה אינם ריאליים בנסיבות העניין.

במקרה דן, הפוסקים התחשבו בנסיבות הייחודיות של המקרה: מדובר בשחקן בן 16, אשר נדרש להיכנס להסגר כדי להשתחרר מהמועדון שלו; לא היה כל הסכם בינו לבין המועדון שלו, וגם לא הוצע לו חוזה; השחקן אינו נמנה על נבחרת ישראל, ולא זכה בתארים אישיים או קבוצתיים כלשהם; השחקן לא קיבל שכר או הטבות אחרות מהמועדון; השחקן עבר למועדון שלו כשהיה בן 13 והיה רשום בו 4 עונות בלבד ו לא זכה לטיפול רפואי מטעם המועדון שלו כאשר נפצע. כמו כן, המוסד התחשב בכך שהשחקן עצמו הוא שהתחייב לשאת בדמי ההשבחה, ולא המועדון שקולט אותו. לפיכך, המוסד קבע כי דמי ההשבחה עבור השחקן יעמדו על 60 אלף שקלים בלבד, במקום 145 אלף שקלים (הפחתה של כמעט 60% מהסכום הקבוע בטבלה). להחלטת המוסד למעמד השחקן מיום 12.11.2019 לחצ'י/ כאן.

2. **סייג לגבי דמי השבחה לא יחול מקום בו הקבוצה לא מנעה מהשחקן לשחק בקבוצה לאחר שהודיע על מעבר לקבוצה אחרת.**

שחקן כדורגל קטין ביקש כי המוסד למעמד השחקן יקבע כי קבוצתו אינה זכאית לדמי השבחה בגין מעברו לקבוצה אחרת. השחקן נתן לקבוצתו הודעה על רצונו לעבור לקבוצה אחרת, בהתאם להוראות חוק הספורט. בתקנון הרישום נקבע כי קבוצה לא תהיה זכאית לדמי השבחה, בין היתר, "מקום בו שותף השחקן בפחות מ-25% ממשחקי הקבוצה אשר התקיימו לאחר מתן ההודעה". במקרה זה, השחקן נפצע לאחר מתן ההודעה, ולכן השותף בפחות מ-25% ממשחקי הקבוצה בעונה הרלוונטית. עם זאת, הצדדים הסכימו כי הסיבה בגינה לא שותף השחקן אינה קשורה בקבוצה, אלא בפציעתו. מעבר לכך, השחקן ניתק קשר עם הקבוצה למרות שרצתה ללוות אותו ולסייע לו בהחלמה מהפציעה. בנסיבות אלה, המוסד קבע כי אין להפעיל את הסייג בתקנון לגבי זכאות לדמי השבחה וכי הקבוצה זכאית לקבל דמי השבחה עבור השחקן למרות שלא שיחק ב-25% ממשחקי הקבוצה בעונה הרלוונטית. להחלטת המוסד למעמד השחקן מיום 16.7.2019 לחצ'י/ כאן.

חדשות פיפ"א

1. **החל מיוני 2020 מועדונים יצטרכו לשלם דמי סולידריות גם בכל העברה מקומית עם ממוז בינלאומי.**

עד היום, החובה לשלם דמי סולידריות קמה רק כאשר היה מדובר בהעברה בינלאומית, כלומר, כאשר הרישום של השחקן עבר בין שתי התאחדויות. כעת, בכוננת פיפ"א להרחיב את החובה לשלם דמי סולידריות כך שהיא

תחול גם על העברה מקומית עם ממד בינלאומי. הממד הבינלאומי מתבטא בכך שמדובר בהעברה של שחקן זר. המשמעות היא שמועדונים ישראלים יצטרכו לשלם דמי סולידריות גם כאשר הם רוכשים ממועדון ישראלי אחר שחקן זר. כמו כן, מועדונים ישראלים יהיו זכאים לדמי סולידריות כאשר שחקן ששיחק אצלם עובר בין מועדונים באותה התאחדות, למשל אם מונאס דאבור, שחקן כדורגל שמשחק בגרמניה, יעבור בין שני מועדונים המסונפים להתאחדות הגרמנית. כמו כן, בכוונת פיפ"א להגביל את מספר ההשאלות שכל קבוצה תוכל לבצע, וכן להגביל את עמלת סוכני השחקנים בעסקאות. להודעת פיפ"א מיום 25.9.2019 לחצ/י [כאן](#).

2. פיפ"א לא תדרוש מעתה מקדמה על הטיפול בתביעות דמי השבחה או דמי סולידריות.

שינוי זה הינו חשוב ביותר עבור מועדונים קטנים. עד היום, פיפ"א נהגה לגבות תשלום מקדמי של כ- 2,000 יורו עבור תביעה בסך של כ- 100,000 יורו. לחוזר פיפ"א מיום 30.10.2019 לחצ/י [כאן](#).

3. פיפ"א תחל לעשות שימוש מוגבר במנגנון פרה-רולינג לגבי תביעות בגין דמי סולידריות ודמי השבחה.

התקנות הפרוצדורליות של פיפ"א מאפשרות לה להציע לצדדים הצעות לסיום ההליך, במסגרתן היא בודקת האם צד מסוים זכאי לדמי השבחה או סולידריות ומה גובה התשלום לו הוא זכאי. על מנת לייעל את הליכי השיפוט, פיפ"א תעשה שימוש במנגנון זה באופן אוטומטי בכל תביעה בגין דמי סולידריות והשבחה. במסגרת זאת, פיפ"א תציע לצדדים הצעה לסיום ההליך, ואם הצדדים לא יתנגדו להצעה תוך 15 יום – ההצעה תהפוך להחלטה מחייבת. אם צד כלשהו יתנגד להצעה – הצדדים יחזרו למסלול התביעה הרגיל. הדבר נועד לייעל ולזרז את הליכי תביעה של דמי סולידריות או השבחה, כאשר עד היום פרק הזמן הממוצע לסיום ההליך עמד על כשנה. לחוזר פיפ"א מיום 21.8.2019 לחצ/י [כאן](#).

פסיקות של מוסדות השיפוט של פיפ"א

1. מוסדות פיפ"א יכירו בסעיף פיצוי מוסכם בגין איחור בתשלום רק אם מדובר בסכום פיצוי מידתי וסביר.

שחקן וקבוצה הגיעו להסכמה על שחרורו של השחקן מהקבוצה. במסגרת זאת, הוסכם כי הקבוצה תשלם לשחקן פיצוי בסך 40 אלף יורו בשני תשלומים. בהסכם השחרור נכתב כי אם הקבוצה לא תשלם לשחקן את התשלום השני בסך 15 אלף יורו במועד הנקוב בהסכם – השחקן יהיה זכאי לפיצוי מוסכם בסך 51 אלף יורו. לאחר שהקבוצה לא שילמה את התשלום השני, הגיש השחקן תביעה בפני מוסדות פיפ"א במסגרתה דרש לקבל את הפיצוי המוסכם. מספר חודשים לאחר הגשת התביעה, הקבוצה שילמה את התשלום השני. המוסד ליישוב סכסוכים של פיפ"א פסק כי יסכים לתת תוקף לסעיף הקובע פיצוי מוסכם אך ורק אם הפיצוי המוסכם הוא מידתי וסביר בנסיבות העניין. במקרה זה, המוסד מצא כי סכום הפיצוי המוסכם אינו מידתי, בין היתר לאור העובדה שמדובר בסכום הגבוה פי שלושה מהסכום שלא שולם לשחקן. במקום זאת, המוסד פסק כי השחקן יקבל פיצוי נוסף בסך 3,000 יורו בלבד (במקום 51 אלף יורו). להחלטה מיום 3.7.2019 לחצ/י [כאן](#).

2. שחקן וקבוצה לא יכולים להסכים ביניהם כי השחקן יקבל שכר אחת לחצי שנה, במקום אחת לחודש.

שחקן תבע את קבוצתו, בטענה שהקבוצה הפרה עמו את החוזה בכך שלא שילמה לו משכורת במשך מספר חודשים. הקבוצה הפנתה לסעיף בחוזה שאפשר לקבוצה לשלם את כל השכר של השחקן אחד לשישה חודשים, ולא אחת לחודש. המוסד ליישוב סכסוכים של פיפ"א קבע כי הסעיף בטל מיסודו, ולכן המועדון לא יכול להסתמך עליו. המוסד נימק כי המהות של יחסי עבודה היא שאדם מספק עבודה בתמורה לתשלום. משמעות הסעיף בחוזה היא שהשחקן נדרש לספק את שירותיו במשך שישה חודשים ללא כל תשלום, באופן הנוגד את המהות של יחסי עובד-מעסיק. לפיכך, המוסד קבע כי הקבוצה הפרה את החוזה בכך שלא שילמה לשחקן את שכרו במשך מספר חודשים. להחלטה מיום 16.8.2019 לחצ/י [כאן](#).

* * *

הסקירה לעיל הינה בבחינת תמצית. המידע הכלול בה נמסר למטרות אינפורמטיביות בלבד ואין במידע כדי להוות ייעוץ משפטי. לקבלת פרטים נוספים, אנא פנו לעו"ד **בועז סיטי**, שותף במחלקת תעשייה ורגולציה, גולדפרב זליגמן, בדוא"ל boaz.sity@goldfarb.com ו/או בטלפון 03-7111711